

pravem času in na pravem kraju. Ako pa se le molči in molči, in se hoče z molkom vse doseči, pa se pri vsem tem v molku nič ne stori, temveč vse opusti in samemu sebi prepusti, potem tudi najlepši molk postane in mora postati osodepoln na vse strani! Vojev in vojencev se polasti kritična letargija... Sapienti sat!

Le še jedno vprašanje! Kdo ima od sprave korist in dobiček? Ali katoliška ali liberalna stranka? Ali morda slovenski narod sam? Vsakdo naj sam ugiba! Za javnost odgovor na to vprašanje še ni zrel, zato ga tudi ne dam! Za sedaj bodi dovolj!

Politični ogled.

Avstrijske dežele.

Dunaj. Ministerski predsednik Thun je povabil Čehe in Nemce k zaupnim pogovorom, da se sporazumejo glede rešitve jezikovnega vprašanja. Toda pogovori so se kar morali opustiti, ker se Nemci niso hoteli pozivu odzvati. Taka je miroljubnost Nemcev.

Češko. Glavno mesto Praga plava sedaj v samih slavnostih v spomin Palackijemu in v čast slovanskim časnikarjem. Nemški listi se hudejejo raditega, kar dokazuje, da so slavnosti za Slovane velikega pomena.

Štajarsko. Proračun za letošnje leto je dobil najvišje potrjenje. Primankljaja je čez 3 milijone, ki se bo pa pokrili s povišanjem davka na nekatera živila. — Zakon za ubožne zavode ni dobil najvišjega potrjenja.

Kranjsko. Letos v septembru se bo obhajala stoletnica rojstva slovenskega pesnika Koseskega. Čeravno njegove pesmi po obliki niso vzorne, vendar so ob svojem času veliko pripomogle k narodnemu preporodu Slovencev.

Primorsko. Umrli je v Gorici gospa Rozina Gabrščekova, soproga urednika »Soče«. Bila je vrla rodoljubkinja. — Socijaldemokratje in krščanski socijalisti se po shodih hudo gledajo. V Gorici in Podgori so bila v nedeljo viharja zborovanja.

Galicija. V tej deželi so nastali zadnji teden veliki nemiri, ki so bili naperjeni proti judom. Judje so prave pijavke za gališko ljudstvo, in zato ni čudo, da nastajajo nemiri.

Vnanje države.

Vojska. Kaj naj rečemo o ameriško-španski vojski, da bi lahko čitateljem rekli:

polno, ni tudi poznalo sreče biti ljubljena in ljubiti.

Še nižje je sklonila glavo, da bi ne bila spoznana. To kar jo je čakalo kot pobeglo vestalko, če bi jo spoznali, je bilo hujše od smrti pod kremplji krvoločne zverine.

Blizu sodišča se je nahajala stara vojašnica pretorijancev Nerona. Leta je rabila za ječo iz dežele privedenim žrtvam gledališča. Semkaj so bili odvedeni kartagenski kristjani. Spravili so jih v veliko dvorano s tlakanim podom, na katerem so kraj sten ležale blazine. Vstrij se je nahajal s stebri obkoljen dvor. Izmučeni potniki so precej poglobili spat.

Dobrodušni načelnik jetnišnice jih je obvestil, da se še igre niso pričele. Torej še nekaj dni življenja! Nobeden iz njih ne bi zatajil Kristusa, takisto pa tudi ni bilo nobenega, ki se ne bi radoval kazenske preložitve. Po priprosti večerji je spanec takoj zazibal trpine v mirno spanje.

Kruh in prizori, t. j. pravilna razdelitev moke, masla in vina in brezplačen dostop k bojem gladiatorjev in k drugim narodnim uprizoritvam, — evo s čim so si rimski vladarji skušali pridobiti leno in svojevoljno stolično druhal. Gorje cesarju, ki bi se bil drznil odreči milijonski mestni sodrgi igre!

To je nepreklicno resnično, kar vam danes poročamo! Kajti poročila z vojnega polja so tako nezanesljiva, da se gotovo jutri prekliče, kar se je danes z vso resnobo trdilo. Toda podajmo vsaj ta nezanesljiva poročila! O mestu Manili na filipinskih otokih se trdi, da se je že moralo Amerikancem udati. Drugi poročila pravijo, da se je le samo v veliki nevarnosti. Tudi pri Kubi imajo Amerikanci srečo. Posrečilo se jim je neki izkrcati že veliko vojaštva na otok, ki bo španske trdnjave napadalo tudi s suhega. Pa tudi nasprotna poročila ne manjkajo.

Rim. Sultan bi pri sv. očetu rad imel svojega poslanika. A temu se upira francoska vlada, ker bi potem izgubila pravico, da varuje katolike po Turškem pred neopravičenimi napadi.

Nemško. Pri volitvah v državni zbor sta dobila največ sedežev katoliška in socijaldemokratična stranka. Potrebno še je 188 ožjih volitev. — Za ožje volitve so se pogodile nekatere stranke, da se hočejo medsebojno proti socijalnim demokratom podpirati.

Francosko. Slovit prijatelj delavcev, tovarnar Leo Harmel, namerava letos zopet s francoskimi katoliškimi delavci potovati v Rim, da se poklonijo sv. očetu in obiščejo sveta mesta. — Melinejevo ministerstvo je dalo ostavko. Sanier bo neki prevzel sestavo nove vlade.

Črnogorski. Na črnogorski meji so se pojavljali nemiri od strani turških podanikov. Sultan je pripravljen poravnati storjeno škodo. — Črnogorski prestolo-naslednik Danilo se misli baje poročiti z neko angleško kneginjo. Zaraditega je bil njegov oče pred kratkim na Angleškem.

Kreta. Velevlasti so se zjediniše glede uprave na Kreti. Samoupravi bo načeloval odbor, izvoljen od narodne skupščine. Odbor pa bodo admiralji velevlastij nadzorovali.

Belgijsko. Najvišji vojaški dostojanstveniki grozijo odstopiti, ako se ne vpelje v Belgiji, kakor je to v vseh evropskih državah, stalna osebna vojaška dolžnost. Dosedaj služi v Belgiji pri vojakih le tisti, ki se nima s čim odkupiti, ali pa od bogatinov najeti namestniki. Vlada sama je za zahtevano preosnovo, a nima dosti moči. Država ne dobi nikogar, ki bi hotel pod sedajnimi odnošaji prevzeti vojno ministerstvo.

Pahnjen bi bil s prestola, tudi ako bi bil najboljši človek svojega časa. Ali ne samo za stolično druhal so bile potrebne rimskim cesarjem igre, s taistimi so se dali izborni vladati i višji sloji. Čim več igre, tem manj politike! Rimljan je za časa razpada cesarstva, imenitnik kakor prostak, stavil igre višje nego vsa vprašanja notranje in vnanje politike. Toda jezdarjenje in dirke v cirkusu niso več zadovoljevale čezmerne strasti Rimljanov. Tudi glediške igre so jim postajale predolgočasne. Tedaj so se pojavile in kmalu izpodrinile vse druge igre — boji gladiatorjev in zverinsko mesarjenje. Do kakih razdivjanosti so dospeli boji gladiatorjev, se nam dandanes vidi skoro neverjetno. Cesar Trajan, jeden najbolj človekoljubnih rimskih cesarjev, je po vrnitvi z danavskega pohoda ustanovil narodne praznike, ki so trajali 123 dni. V teh dneh se je vojskovalo, to se pravi, radi zabave rimske druhal pobilo 12.000 gladiatorjev. Razkošje, vladajoče pri teh igrah, se ne da popisati: tako je na cesarjev ukaz jeden dan 300 borilcev v zlatem kopju stopilo nasproti uprav tolikemu broju v srebrnem oklopu.

Vstopnina za gledališča, kjer so se uprizarjale igre, se ni pobirala. Narod se je mogel zabavati zastoj po cele tedne. Vladarji Rima so nosili vse stroške, njih imena so se pro-

Cerkvene zadeve.

Pri Sv. Pavlu v Rimu.

Spisal dr. Fr. K.

Ko praznujemo spomin prvakov apostolov Petra in Pavla, obrača se pač naše srce nehote na oni posvečeni kraj, kjer sta ta dva odlična učenca Kristusova prešla svojo kri. Naše srce teži o njunem prazniku v večno mesto — Rim. Ker smo se ob svojem času s čitatelji »Gospodarjevimi« žele pomeniti o sv. Petru in njegovi velikanski cerkvi v Rimu, pojdimo sedaj v duhu k cerkvi njegovega tovariša, sv. Pavla.

Bilo je dne 29. rožnika l. 69. po rojstvu Gospodovem, vroč poletni dan, kakor je navadno o tem času v Rimu. Iz mamentinske ječe, ki se še dandanes vidi ob vznožju slavnega kapitola, so osorni biriči prignali dva iznemogla starčka. Po obličju se jima vidi, da sta iz jutrovih dežel. Zamršena siva brada, raztrgano, borno oblačilo, upadlo lice, težke rjave verige, ki so jima napravile že rane na rokah in nogah, vse to svedoči, da sta že dalj časa ječala v temni, podzemeljski ječi. Peljejo ju po cesti, ki gre ob vznožju aventinskega holmea proti mestnim vratom. Na levo po hribu so se takrat razprostirali krasni vinogradi rimske gospode, na desno, ob Tiberi pa je bilo skladišče ali po latinsko »emporium« za blago, ki se je po ladjah dovažalo v Rim iz celega sveta. Trume raznih ljudi so srečavale biriče z jetnikoma in, dasi v Rimu ni bilo takrat nič novega, srečati na ulici uklenjene jetnike, vendar so se ljudje rado vedno zgedovali, nekateri tudi dostavljali porogljive zabavljice. V Rimu je že nekaj časa cesar Neron hudo preganjal tiste, ki so verovali v Kristusa križanega. Zadnji čas se je raznesel glas, da sta vjeta tudi prvaka te »nove vere.« Danes se ima izvršiti nad njima smrtna kazen, če ne zatajita Kristusa in ne darujeta maliku Jupitru. Sedaj ju peljejo k zadnjemu »zaslišanju.«

Zunaj mestnega obzidja, na levo od ostijske ceste, je bila cesarska vila, kjer je takrat stanoval cesar Neron s svojim dvorom. Semkaj pripeljajo uklenjena starčka.

Zaslišanje je trajalo kratko časa. Moža nista hotela slušati cesarskega povelja, ker da je treba »Boga bolj slušati, kakor ljudi.«

Smrtna obsodba je izrečena. Iz palače ju pripeljejo na cesto. Tukaj sta se morala ločiti. Obrnil se je Pavel k Petru in mu rekel: »Mir bodi s Teboj, ti temelj cerkve in pastir vseh ovčič Kristusovih!« In Peter mu je odgovoril: »Poidi v miru, ti oznanjevalec in

slavljala tem bolj, čim več se je bilo potrosilo za divje igre.

Še groznejše so bile gonje divje zverine. Na bojno torišče z divjimi zverinami so se prignale tolpe uplenjenih ali na smrt obsojenih kaznjencev. Iz početka so te gonje nosile značaj bojnega pravilnega boja dobro oboroženih izvežbanih borilcev z nekoliko ukročenimi divjimi zverinami, a kmalu se je to izpremenilo in divje krvoločne zveri so se izpuščale na slabo oborožene ali povsem neoborožene ljudi. Ako je ljudi nedostajalo, je divja zverina, gladna in razjarjena od pikanja razbeljenih žic, trgala druga drugo. Tudi take uprizoritve so se spremljale z neprimernim razkošjem. Najredkejše zverine so se dobivale za ogromne stroške iz najdaljnih krajev. Zgodovina nam jamči za istinitost števil, sicer bi ne šlo verjeti številu zverin, borečih se najedenkrat, v enem in istem dnevu.

Smešnica.

Ahacelj: »Katera očesa nič ne vidijo, čeprav niso oslepela?«

Becelj: »Kurja!«

Cecelj: »Izvrsten odgovor.«

Decelj: »Istina.«

učenik narodov in vodja zveličarja pravičnih! To je bilo zadnje slovo. Petra so gnali nazaj proti Rimu v dirkališče Neronovo na Vatikanu. Ondi so ga z glavo navzdol pribili na križ. Pavla pa, ker je bil rimski državljani, niso smeli umoriti na mestnem ozemlju, marveč gnali so ga dobro uro hoda daleč od mestnega obzidja po ostijski cesti v kraj, ki se je takrat imenoval »Ad Aquas Salvias«, dandanes pa »Trije studenci.«

Na mestu, kjer sta se ločila oba apostola, stoji dandanes majhna kapelica, katero romar lahko prezre, ki je pa vredna, da si jo ogleda vsak. Nad vratmi nam kamenita podoba predstavlja, kako se apostola poslavljata in pod podobo so v laškem jeziku napisane besede njunega slovesa.

Pri »Treh studencih«, kjer je bil Pavel obglavljen, stojé dandanes tri cerkve: Sv. Vincencij in Anastazij, sv. Marija, nebeska lestvica in sv. Pavel pri treh studencih. Ta majhna cerkva stoji prav na onem mestu, kjer je rabelj odsekal Pavlu glavo. Ko stopimo v cerkvico, vidimo na steni na desno in levo v kamen uklesano mučeništvo sv. Petra in Pavla. Spredaj v cerkvici so trije studenci iz katerih pije vsak popotnik. V kotu na desno je za omrežjem nizek, kamenit steber, na katerega je Pavel moral nasloniti vrat, da mu je birič odsekal glavo. Odsekana glava je trikrat odskočila in, kjer se je dotaknila zemlje, je nastal studenec. In vsakokrat je jezik izgovoril presv. ime Jezus. To prelepo ime je apostol oznanjeval narodom, 219krat ga je zapisal v svojih krasnih pismih; nosil je ime Jezusovo, kakor pravi Tomaž Akvinski, v svojem srcu, ker je vedno nanj mislil; na svojem čelu, ker je je vedno javno spoznaval; na svojem jeziku, ker je vedno o njem govoril; v svojem peresu, ker je tako krasno pisal v njegovo čast; na svojih rokah, ker je toliko storil v njegovo slavo; nosil je je na telesu, ker je zanj brezmejno trpel. Umrl je neustrašeno, saj je že nekda s popolnim prepričanjem pisal: »Kristus mi je življenje in v smrti je moj dobiček.«

(Dalje prih.)

Prijateljica tlačanih narodov.

Mati ima nesrečnega, bolnega otroka. Noč in dan stoji ob postelji dragega ji bolnika. Skrbno opazuje vse njegovo gibanje. Kako bistre so njene oči! Iz pogledov ugane njegove želje, iz besed njegove bolečine, iz vzdihovanja njegovo hrepenenje po zdravju. Bog zna, kdo je bolj nesrečen, ali mati bolnega otroka ali pa otrok sam. Pregovor pravi, da v nesreči spoznamo svoje prave prijatelje, a isto tako resnično je, da v nesreči spoznamo zlato srce svoje matere.

Cerkve imenujemo kristjani svojo mater. Da je ona res naša mati, da skrbi z matersko ljubeznijo za nas, o tem se posebno lahko prepričamo od sveta zaničevani in tlačani stanov. Cerkve ljubi sicer vse stanov, a svojo najnežnejšo in najmilejšo ljubezen razliva uprav nad bednimi in revnimi stanov naše zemlje. Jasno nam pričuje resnico te trditve zgodovina vseh časov, odkar se je seme krščanstva zasejalo v človeška srca. Ravno v skrbi in ljubezni do ubogih in zatiranih ljudij se kaže zlato srce matere cerkve.

Za časa Kristusovega je vladala povsod, tudi pri omikanih narodih, sužnjost ali robstvo. Paganstvo je dopuščalo, da smejo bogati ljudje imeti sužnje, dovoljevalo je, da bogatin sme smatrati siromaka nič višje nego svojo živino. Stari Rimljani so imenovali svoje sužnje mancipium. To se slovenski pravi toliko kakor orodje. Ubogi siromaki, ubogi sužnji jim torej niso bili ljudje, osebe, ampak le orodje. In s svojimi sužnji so zares ravnali kakor z orodjem. Nek bogat rimski senator je dajal svojim sužnjem prav tečno hrano, da bi se debelili. In zakaj? Samo zaradi tega, da je pozneje meso najdebelejših sužnjev metal za živež svojim ribam. Nikdo, tudi najbolj razsvetljeni duhovi poganskih narodov, se niso upirali protinaravni uredbi suženjstva.

Tedaj je prišlo krščanstvo. Kaj je storila katoliška cerkev v prilog nečloveško tlačanih sužnjem? Krepko se je uprla tudi razdivjanosti ter z vsemi močmi delala na to, da se odpravi suženjstvo ali robstvo. Dolgo se je morala boriti za tlačene pravice ubogih siromakov, a nazadnje je vendarle zmagala in papež Pij II. je proti koncu srednjega veka lahko vskliknil: Hvala Bogu in katoliški cerkvi, sužnjem nima v Evropi noben narod in nobena država več!

Kakor je nekda neizmerna množica ljudij vzdihovala pod jarmom suženjstva, tako vzdihujejo sedaj razni stanov, kakor kmečki, obrtniški in delavski, pod jarmom denarnih mogotcev ali pod jarmom kapitalizma. Kako tužno stanje ima kmet! Dela od zore do mraka, se trudi, se muči, se ubija, ali vse to mu ne more pomagati! Vsled nekrščanske in kapitalistične uredbe sedanje človeške družbe se izgublja v valovih dolgov, tla ginevajo pod njegovimi nogami. Tudi majhni obrtniški stan stoji pod Damoklejevim mečem. Dokler goljufa in cigani ljudi, dokler napoveduje krize, tako dolgo še morda izhaja, a obrtnik ki hoče stati vzravnano, ki noče hoditi po potih nepoštenosti in nesolidnosti, tak obrtnik je že sojen od sedanje človeške družbe, izhajati ne more, prej ali slej se mu pribije konkurzno naznanilo na prodajniška vrata. In delavci, kako se godi njim? Od vseh krajev nam bijejo na uho vzdih in tožbe o njihovem slabem stanju! Ali nikdo nima usmiljenja s temi nesrečnimi stanov? Ali nikdo nima srca za nje?

O pač, zlato srce katoliške cerkve ne more prenašati nesreče svojih ljubljenih stanov, zato pa kliče katoliška cerkev po sv. Očetu Leonu XIII. vsem cesarjem, kraljem in knezom, naj skrbijo, da se zopet vrne katoliški duh in krščansko življenje v njih države. Ona opominja vse narode, naj zopet zavladajo med njim zakoni stroge pravičnosti in mile ljubezni. Uboge stanov same pa vabi, da se zbirajo pod praporom raznih društev, da si z združenimi močmi in s krepko organizacijo tem lažje pridobijo svojih svetih pravic. Katoliška cerkev je strla s svojo velikansko moralno silo suženjstvo poganstva in z isto silo bo premagala tudi zmaja sedanjega kapitalizma. Za to pa se oklepajmo svoje prijateljske katoliške cerkve, zbirajmo se pod njenim praporom, da nam tem prej zasije solnce boljše, srečnejše bodočnosti...

Mili darovi za družbo vednega čiščenja: Sv. Benedikt v Slov. gor. 8 gold. 88 kr., Rogatec 4 gld. 9 kr., Žetanje 12 gld., Kalobje 5 gld., Skomre 1 gld. 5 kr., Čadram 5 gld., Podčetrtok 6 gld. 14 kr., Trbovlje 15 gold., Braslovci 23 gold. 67 kr., Galicija 21 gld. 50 kr., Sv. Peter v Savinjski dolini 16 gld., Remšnik 7 gld., Sv. Marija Magd. v Mariboru 50 gold., Polensak 12 gld. 19 kr., Zagorje 20 gld., Prihova 14 gld., Sv. Lovrenc v Pušavi 5 gld., Buče 7 gld. 66 kr., Skomre 4 gold., Solčava 6 gold., Gornji grad 2 gold. 52 kr., Brezno 5 gld., Sv. Vid pri Ponkvi 11 gld. 50 kr., Sv. Trojica v Haložah 3 gld., Frankolovo 15 gld., Teharje 41 gld. 74 kr.

Gospodarske stvari.

Nekaj črtic o tobaku.

(Konec.)

Za kadilce in sicer za strastne bi imel le samo nekaj opominov, namreč, da bi se tobaka vzdržali vsaj zjutraj na tešče želodec in pa zvečer, predno gredo spat. Nekateri so tako razvajeni, da še pozno v noč na postelji vlečejo pipo, namesto da bi si počili. Tabakariji bi se naj tudi odvadili preveč bljuvati. Ravno s pogostim bljuvanjem si nakopljejo hude želodčne bolezni in jetiko. Najbolj pa škoduje tobak mladini in jo ovira v rasti. Mladenči naj bi se tobaka vzdržali vsaj do 20 leta, ker še tako imajo potem dovolj časa,

da se ga navadijo. Mladi strastni kadilci se navadno udajo tudi pijančevanju in razuzdanemu življenju.

Na kmetih rabijo tobak tudi kot zdravilo in sicer pri ljudeh in živalih. Ako imajo molzne krave krvavo mleko ali pa ako se mleko rado siri, si vedo gospodinje hitro pomagati. Stolčajo namreč nekoliko brinjevih jagod ali pa tudi brinja samega, ga zmešajo s tobakom in s svinjsko mastjo, naredijo male kepice in vtaknejo živinčetu v gobec. Tobakovo vodo pa rabijo matere pri malih otrokih kot mazilo. Ako otroke napihuje ali ako jih nadlegujejo gliste, nakladajo se jim ovitki na trebuh, ki so bili omočeni v tobacni vodi. Li to pomaga ali ne, ne morem jaz odločiti, ker nisem zdravnik, pač pa vem, da se matere hvalijo, da kričeči otrok utihne, ako se mu naloži omenjeni naklad.

Konečno imam na srcu še sledeče: Moj namen v tem spisu je bil, podati kratke črtice tistim, katerim se je priljubil tobak. Žaliti nisem mislil nobenega tobakarja ali mu celo greniti njegovega veselja, ki ga ima s svojo pipo, ampak da vsaj nekoliko ve, kakšna je bila preteklost zelišča, ki ga vedno nosi pri sebi. Tudi žene bi rad opomnil, da bi se preveč ne hudovale nad možem, ako so kadilci. Naj si le privoščijo tu in tam kakšno pipo tobaka ako jim diši, da so le pridni gospodarji. Kakor vi ljubite kavo, ki tudi zdravju škoduje, tako se je tudi možem prikupil tobak, da se ga ne morejo kar na lepem odvaditi.

Nova knjiga.

Rez trsa in najvažnejši načini trsove izgoje, posebno z ozirom na cepljeni trs. Z 42 barvanimi slikami. Spisal Anton Stiegler, strokovni učitelj na štajarski vinarski in sadjarski šoli v Mariboru. Založil izdajatelj. Maribor 1898. Kamnopolis, tisek in opravično založništvo »Leykam-ovo« v Gradcu. Cena 2 gld. 50 kr.

To je naslov kaj lepemu delu, katero je spisal in obelodanil v nemškem in slovenskem jeziku tudi nam Slovencem, zlasti slovenskemu razumnstvu na Spodnjem Štajarskem dobro znani strokovnjak na polju vinarstva, g. Anton Stiegler. Na 1 poli in na 13 tablicah z 42 barvanimi slikami razkazuje in opisuje g. pisatelj rez in navadnejše načine izgojevanja in napeljevanja trsa. Slike so prav dobre, jezik (prelagatelj g. Ivan Belé) je priprost in lahko razumljiv, posebno nam ugaja lepa, pristno domača terminologija, katere se je kolikor toliko dosledno posluževal g. prelagatelj. Povsodi, kjer se je zdelo g. pisatelju primerno in umestno, opozarja tudi na izgojevanje požlahtnjenih trt in na to, kako se streže trsu po letu. Kdor se toraj hoče seznaniti s pravilno rezjo trsa, (pri nas viničarji in pogosto njih neuki pomagači (otroci) ne obrezujejo vselej, kakor bi morali,) se seznaniti z načinom, kako dobi trs po primeren obrezavanju (seveda tudi požlahtnjeni) določeno obliko in kako se zopet po rezi ohrani v tej obliki, potem, kako je streči trsu po letu, naj seže po Antona Stieglerja knjigi. Zlasti opozarjamo šolska vodstva in krajne šolske svete na to delo.

—pr—

Sejmi. Dne 27. junija pri Sv. Križu na murskem polju, Sv. Lovrencu na dravskem polju, v Cmurku. Dne 30. v Žrečah pri Konjicah, pri Sv. Petru v Gornji Radgoni, v Turniščah, Ternovcih, Olimju, Imenem, Reichenburgu, Sopotah. Dne 1. julija v Spodnji Polskavi. Dne 2. v Pletrovčah, na Tinjskem, v Šmarju pri Jelšah, Poličanah, na Črni Gori, Polensaku, pri Št. Ilju pod Turjakom in na Remšniku.

Dopisi.

Iz Kozjega. (Naši nasprotniki.) Nedavno smo sedeli v neki pošteni gostilni v Kozjem. Kar se oglasita dva možicelna,